

zienswijze. Er is integendeel geen besmettelijke ziekte, die gemakkelijker thuis kan behandeld worden dan roodvonk, in tegenstelling van mazelen, kinkhoest, diphtherie, typhus, enz..

CIJFER meent, dat het roodvonk wel thuis behandeld kan worden, maar waarschuwt tegen lichtvaardigheid van de geneeskundigen. Hiertegen moet met klem worden opgekomen; het is geen lichtvaardigheid, maar integendeel het verantwoordelijkheidsgevoel, dat de geneeskundigen doet aarzelen de diagnose roodvonk te stellen, om het groot aantal lichte atypische gevallen, waarvan vaak onmogelijk met zekerheid valt te zeggen, of het roodvonk was, dan wel een of ander infectieus erytheem.

Door CIJFER wordt ontkend de vrees der bevolking voor het briefje, door HAMBURGER erkend; RINGELING meent, dat niet de briefjes (die hij overigens niet in bescherming neemt), maar de overwonnen tegenzin tegen het gasthuis de menschen naar opneming in een ziekenhuis doet verlangen. Neen, de zaak is deze, dat men door het schrijven over het roodvonk in de dagbladders onnoodig angst voor het roodvonk heeft gewekt, en dat men door opneming in een ziekenhuis aan alle sociale gevolgen ontkomt.

Wanneer ik de balans opmaak, dan kom ik tot deze slotsom: Allen zijn het erover eens, dat de gevolgde wijze van roodvonkbestrijding kritisch onderzocht moet worden, dat de thans gevolgde weg van roodvonkbestrijding de epidemie niet beteugelt, dat de sedert eenige jaren heerschende roodvonkepidemie zeer goedaardig is en weinig naziekten veroorzaakt, dat de mazelen en kinkhoest meer slachtoffers maken dan het roodvonk, dat van de wijze van verspreiding van het roodvonk niets wetenschappelijk vaststaat, dat gasthuisverpleging niet voorkomt besmetting van het gezin na ontslag uit het gasthuis. RINGELING en ondergeteekende zijn beiden van meening, dat het maatschappelijke en geneeskundige redenen zijn, die gasthuisopneming wettigen. Ik blijf van meening, dat voor de tegenwoordige epidemie de meerderheid der gevallen geen opneming in de gasthuizen noodig heeft en dat het publiek tot rust gebracht moet worden voor zoover het leeft in de suggestie, dat per se een roodvonkgeval, al is het nog zoo licht, gasthuisverpleging noodzakelijk maakt.

Dat hierdoor de bevolking minder prijs zou gaan stellen op ziekenhuisverpleging, is een gevolgtrekking, die uit het geschrevene in geen enkel opzicht gemaakt kan worden. Integendeel. De bevolking leert hierdoor, dat niet lichtvaardig tot ziekenhuisopneming wordt besloten, maar alleen dan, wanneer dit *werkelijk* nut heeft voor de patiënten of de omgeving der zieken.

Amsterdam, 21 November 1916.

L. HEIJERMANS.

BRIEFWISSELING.

LIJST VAN TIJDSCHRIFTEN.

Met dit nummer wordt aan alle intekenaren op het *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde* verzonden een *Lijst van gynaecologische en verloskundige tijdschriften, aanwezig in Nederlandsche boekerijen*, verzameld door onzen medewerker A. J. M. LAMERS te 's Hertogenbosch. Deze lijst is te beschouwen als een vervolg op de door dr. ARIËNS KAPPERS samengestelde, die wij onzen lezers in Februari ll. hebben aangeboden. Wij zijn overtuigd, dat ook deze lijst, voor welke samenstelling wij dr. LAMERS gaarne van deze plaats dankzeggen, menigeen van nut kan zijn bij voorkomende literatuurstudie.

Redactie.